

band

Pingel - 0:07

Mededeling. Dit is de laatste keer dat u Jazz uit het Historisch Archief en NOS Jazzgeschiedenis op zaterdag hoort: in oktober gaan we naar de zondag, zelfde tijd, maar dan Radio 1. Zondag 6 oktober een afwijkend programma, omdat Pim Gras en ik een vol uur aandacht besteden aan Ad de Haas, New Yorks correspondent voor het tijdschrift De Jazzwereld, 1931-1939. Zondag 13 oktober weer normaal onze programmas. Nu:

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 556, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 10, Art Blakey/Horace Silver, deel 12 en laatst. Horace Silver maakte in Hackensack, New Jersey, voor Blue Note opnamen op 13 januari 1958. Art Farmer-trompet, Clifford Jordan-tenorsaxofoon die Hank Mobley was opgevolgd, Horace Silver-piano, Teddy Kotick-bas, Louis Hayes-drums. Een van de redenen waarom Silver zich uit de Jazz Messengers terugtrok was het willen spelen van vooral eigen werk. Zoals vorige keer nu opnieuw ^{stukken van hem} twee te beginnen met "The outlaw".

plaatje 1 Horace Silver Quintet: The outlaw (Horace Silver)
B - 6:05 - Blue Note 45-1705

Na "The outlaw" ~~na~~: "Safari".

zelfde Horace Silver Quintet: Safari (Horace Silver)
A - 5:07 - idem

"Safari" - het Horace Silver Quintet voor Blue Note in Hackensack, New Jersey, 13 januari 1958. In NOS Jazzgeschiedenis 552, deel 8 van dit hoofdstuk, hoorde u "Señor Blues" van Horace Silver. In mei maakte hij een verkorte versie met zanger Bill Henderson.

plaatje 2 Horace Silver Quintet with Bill Henderson: ^{Señor} Blues (H.Silver)
A - 2:44 - Blue Note 45-1710

"Señor Blues", Bill Henderson met het Horace Silver Quintet in mei 1958 voor Blue Note in Hackensack, New Jersey, de studio van Rudy Van Gelder. Op de leider/pianist/componist en drummer Louis Hayes na, achter Henderson een compleet nieuwe bezetting. Junior Cook-tenorsaxofoon, Gene Taylor-bas, en op trompet Lee Morgan, nog net geen twintig jaar oud, want geboren 10 juli 1938 in Philadelphia. Maar al in 1956, toen hij 17 was, had hij indruk gemaakt in de big band van Dizzy Gillespie, in diens hoofdstuk zult u er t.z.t. van horen. Zoals Silver er in '56 met de complete Jazz Messengers vandoor ging, Blakey desolaat achterlatend, werd Morgan nu door Blakey weggekaapt.

In dat jaar 1958 maakte Art Blakey met zijn totaal vernieuwde Jazz Messengers zijn eerste grote Europese toernee, die een sensatie werd. In tenorsaxofonist Benny Golson vond de drummer een componist/arrangeur met stijl. Ook hij kwam uit Philadelphia, werd daar 26 januari 1929 geboren, ook hij speelde in de big band van Dizzy Gillespie, schreef "I remeber Clifford". Voor de Jazz Messengers: "Along came Betty", de "Drum thunder suite", en zijn vermaardst geworden werkje dat u straks hoort. De pianist was Bobby Timmons, weer Philadelphia, 19 december 1935. Hij speelde bij Kenny Dorham's Jazz Prophets, Chet Baker, en Sonny Stitt, bij de Jazz Messengers maakte hij het stuk dat u zo hoort, 't werd ^{us} even vermaard als dat van Golson. Op bas Jymie Merritt, een keer raden waar hij geboren werd: Philadelphia, 3 mei 1926. Hij begon met jazz, maar speelde daarna een tijd in de jump band van Bull Moose Jackson en de bluesband van B.B.King. Kwam toen naar Blakey. Vóór de Europese toernee werd een LP gemaakt voor Blue Note - Hackensack, New Jersey, 30 oktober 1958, met de stukken die de toenmalige Jazz Messengers een soort eeuwigheidswaarde zouden geven. Van Bobby Timmons: "Moanin'".

plaat 3

Art Blakey's Jazz Messengers: Moanin' (Bobby Timmons)
1/1 - 9:30 - Blue Note 5C038.98574 S

"Moanin'" van Bobby Timmons. Als afsluiting nu Benny Golson's stuk, Blakey zou het zijn hele leven blijven spelen met hele generaties Messengers. Dit is de eerste plaatversie: "Blues March".

zelfde

Art Blakey's Jazz Messengers: Blues march (Benny Golson)
2/2 - 6:15 - idem

"Blues march", Art Blakey's Jazz Messengers voor Blue Note in Hackensack, New Jersey, 30 oktober 1958, ^{• nu ook op CD,} Lee Morgan-trompet, Benny Golson-tenorsaxofoon, Bobby Timmons-piano, Jymie Merritt-bas, Art Blakey-drums. Horace Silver zou met zijn verschillende kwintetten wat goede platen maken, zijn faam ebde toch langzaam weg, terwijl Blakey tot zijn dood, NYC, 16 oktober 1990, met steeds jonge Messengers. Met ^{name} zijn trompettisten maakten jazzgeschiedenis. Kenny Dorham, Lee Morgan, Wynton Marsalis, Terrence Blanchard, Wallace Rooney. En twee die ik de kwalificatie 'genius' wil geven: Clifford Brown en Freddie Hubbard.

aan de top bleef.

Dit deel 12 was het laatste in hoofdstuk 10 over Art Blakey en Horace Silver. Volgende week gaan Jazz uit het Historisch Archief en dit programma naar de zondag en Radio 1, zelfde tijd: na het nieuws van 8 uur 's avonds, tot 9 uur. De eerste zondag, 6 oktober, een eenmalig afwijkende opzet, omdat u dan een uur lang naar Ad de Haas kunt luisteren, voor slechts een enkeling een soort legende, hij was, (o.a.), New Yorks correspondent voor het blad De Jazzwereld, van 1931 t/m '39, maar deed veel meer. Op zondag 13 oktober weer normaal Archief en Geschiedenis. Hoofdstuk 11 op 13 oktober gaat als eerste, na 10 met de musici die van 1953 t/m '58 de ontwikkeling van de jazz bepaalden, over de klassieke figuren. Voorop dus Duke Ellington. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 556, Mdr.

NA 21 57 05

0 0 0 0 0

36:10

Moet, 27.08.91